

И туй било народъ!

„Напредъ!“ А той се свива
И гузно се потрива.

И туй било народъ!

— Не му е още реда.
Трай! Дò ще му . . . „Говеда!“

И туй било народъ!

Ярославъ Снѣжинъ.

Майчина пѣсень.

Спи ненагледно и миличко бебе —
Нанкай унесено въ сънь;
Златниятъ Сѣнчо ще дойде при тебе
Вече се мръкна навѣнъ. . .

Млъкнаха вече пѣвцитѣ крилати, —
Скриха се въ свойтѣ гнѣзда;
Ето, че грѣйна вече месечко златни
Свѣтна звезда до звезда.

Нанкай, почивай и собирай ти сили . . .
Съ клета сирашка сждба
Тебе те чака въ живота, о мили,
Тежка, неравна борба.

Наштѣ пжтеки сж съ трѣни покрити,
Въ домътъ ни бедность цари,
Ние сме само въ борбата честити
Салъ тя ни съ радость зари.

Бързо пораствай, че тебе те чакатъ
Свѣтлитѣ борчески дни,
Воинъ безстрашенъ да бждешъ съсъ
мрака

Съ всички свѣтовни злини! . . .